

ROZSUDEK SOUDU (druhého senátu)

15. března 2006 *

Ve věci T-129/04,

Develey Holding GmbH & Co. Beteiligungs KG, se sídlem v Unterhaching (Německo), zastoupená R. Kunz-Hallsteinem a H. Kunz-Hallsteinem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), zastoupenému G. Schneiderem, jako zmocněncem,

žalovanému,

jejímž předmětem je žaloba směřující ke zrušení rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 20. ledna 2004 (věc R 367/2003-2), zamítajícího přihlášku trojrozměrného označení představovaného tvarem láhve k zápisu jako ochranné známky Společenství,

* Jednací jazyk: němčina.

SOUD PRVNÍHO STUPNĚ
EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ (druhý senát),

ve složení J. Pirrung, předseda, A. W. H. Meij a I. Pelikánová, soudci,
vedoucí soudní kanceláře: C. Kristensen, rada,

s přihlédnutím k žalobě došlé kanceláři Soudu dne 1. dubna 2004,

s přihlédnutím k vyjádření k žalobě došlému kanceláři Soudu dne 28. července 2004,

s přihlédnutím k písemným otázkám Soudu účastníkům řízení ze dne 23. května 2005,

po jednání konaném dne 12. července 2005,

vydává tento

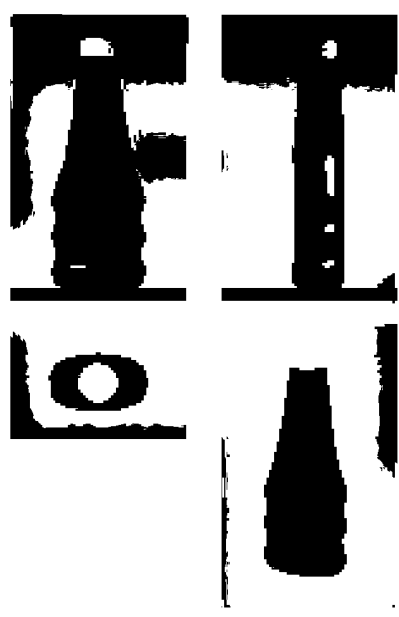
Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- ¹ Dne 14. února 2002 podala žalobkyně u Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) přihlášku ochranné známky Společenství podle

nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01 s. 146), ve znění pozdějších předpisů, přičemž uplatnila právo přednosti původního podání v Německu ze dne 16. srpna 2001.

- 2 Přihláška se týkala zápisu trojrozměrného označení představovaného tvarem láhve, které je vyobrazeno níže (dále jen „přihlašovaná ochranná známka“):

- 3 Výrobky, pro které byl zápis požadován, spadají do tříd 29, 30 a 32 Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června

1957, ve znění změn a doplňků, a pro každou z těchto tříd odpovídají následujícímu popisu:

- třída 29: „Papriky, rajčatové koncentráty, mléko a mléčné výrobky, jogurty, smetana, jedlé oleje a tuky“;

- třída 30: „Koření; přípravky k ochucení; hořčice, výrobky na bázi hořčice; majonéza, výrobky na bázi majonézy; ocet, výrobky na bázi octa; nápoje vyráběné za použití octa; remulády; příchutě; aromata a příchutě k potravinářskému použití; kyselina citrónová, kyselina jablečná, kyselina vinná sloužící jako aromata pro výrobu potravin; zpracovaný křen; kečup a přípravky na bázi kečupu, ovocné protlaky; zálivky na saláty; omáčky na saláty“;

- třída 32: „Ovocné nápoje a ovocné šťávy; sirupy a ostatní přípravky na výrobu nápojů“.

4 Rozhodnutím ze dne 1. dubna 2003 průzkumový referent zamítl přihlášku k zápisu podle čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94. Průzkumový referent dospěl jednak k závěru, že OHIM není vázán staršími národními zápisy, a jednak, že tvar přihlašované ochranné známky nevykazuje žádný zvláštní snadno identifikovatelný prvek, který by ji odlišoval od běžných tvarů dostupných na trhu a který by jí dodal funkci údaje o obchodním původu.

5 Odvolání podané žalobkyní, které vycházelo zejména z neobvyklého a zvláštního charakteru dotčené láhve, bylo zamítnuto druhým odvolacím senátem rozhodnutím

ze dne 20. ledna 2004 (dále jen „napadené rozhodnutí“). Odvolací senát se připojil k argumentaci průzkumového referenta. Dodal, že co se týče ochranné známky tvořené tvarem balení, je třeba zohlednit skutečnost, že vnímání dotčené veřejnosti není nezbytně stejné jako v případě slovní, obrazové nebo trojrozměrné ochranné známky nezávislé na vzhledu výrobku, který označuje. Dotyčný koncový spotřebitel totiž obvykle věnuje pozornost spíše etiketě umístěné na láhvi než samotnému tvaru holé a bezbarvé nádoby.

- 6 Odvolací senát poznamenal, že přihlašovaná ochranná známka nevykazuje žádný dodatečný rys, který by jí dodal schopnost být zřetelně odlišena od běžně se vyskytujících tvarů a zapsat se do paměti spotřebitele jako údaj o původu. Měl totiž za to, že zvláštní koncepce uplatňovaná žalobkyní se projeví až na konci podrobného analytického rozboru, který dotyčný průměrný spotřebitel neprovádí.

- 7 Odvolací senát konečně poznamenal, že se žalobkyně nemůže dovolávat zápisu přihlašované ochranné známky do německého rejstříku ochranných známek, neboť takový národní zápis, i když může být zohledněn, není rozhodující. Krom toho podle odvolacího senátu doklady o zápisu předložené žalobkyní neupřesňují důvody, na jejichž základě byl zápis dotčeného označení přijat.

Návrhová žádání účastníků řízení

- 8 Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

— zrušil napadené rozhodnutí;

— uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

9 OHIM navrhuje, aby Soud:

— žalobu zamítl;

— uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

10 Žalobkyně uplatňuje čtyři žalobní důvody, vycházející z porušení pravidel týkajících se důkazního břemene OHIM, což představuje porušení čl. 74 odst. 1 nařízení č. 40/94 (první žalobní důvod), nedodržení čl. 6quinquies bodu A odst. 1 Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví ze dne 20. března 1883, revidované naposledy ve Stockholmu dne 14. července 1967 a změněné dne 28. září 1979 (*Recueil des traités des Nations unies*, svazek 828, č. 11847, s. 108, dále jen „Pařížská úmluva“) vyplývající z toho, že OHIM zbavil starší národní zápis ochrany (druhý žalobní důvod), porušení článku 73 nařízení č. 40/94, článku 6quinquies Pařížské úmluvy a čl. 2 odst. 1 Dohody o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví včetně obchodu s padělaným zbožím ze dne 15. dubna 1994 (dále jen „Dohoda TRIPS“), vyplývající z toho, že OHIM dostatečně nepřezkoumal starší národní zápis (třetí žalobní důvod), a porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94, vyplývající z toho, že OHIM nerespektoval rozlišovací způsobilost přihlašované ochranné známky a skutečnost, že rysy této ochranné známky nemají žádnou technickou funkci (čtvrtý žalobní důvod).

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 74 odst. 1 nařízení č. 40/94

Argumenty účastníků řízení

- 11 Žalobkyně se domnívá, že odvolací senát nesplnil povinnost prokázat nedostatek rozlišovací způsobilosti, která mu přísluší podle nařízení č. 40/94, když poznamenal, že dotčený tvar je vnímán jako tvar běžné láhve, a nikoli jako údaj o obchodním původu, aniž by svůj závěr podepřel konkrétními příklady. Žalobkyně tvrdí, že přísluší OHIM, který musí v rámci přezkumu existence absolutních důvodů pro zamítnutí zkoumat skutečnosti z moci úřední, aby prokázal nedostatek rozlišovací způsobilosti. Pouze tehdy, pokud by OHIM prokázal nedostatek vnitřní rozlišovací způsobilosti přihlašované ochranné známky, by přihlašovatel mohl následně prokázat, že rozlišovací způsobilost byla získána užíváním.

- 12 Při jednání žalobkyně dodala, že skutečnost, že důkazní břemeno nese OHIM, vyplývá rovněž z článku 6quinies Pařížské úmluvy. Podle žalobkyně totiž tento článek stanoví, že ochrana ochranné známky zapsané v jednom ze smluvních států Pařížské úmluvy musí být pravidlem, přičemž odmítnutí ochrany je výjimkou, která musí být vykládána restriktivně.

- 13 OHIM zpochybňuje argumentaci žalobkyně, když upozorňuje na to, že se zkoumání skutečností z moci úřední netýká důkazního břemene. Dodává, že nemůže být povinen předkládat negativní důkaz, a sice důkaz o nedostatku rozlišovací způsobilosti. Konečně OHIM uvádí, když odkazuje na judikaturu Soudu, že má pouze povinnost uvést odůvodnění, co se týče nedostatku rozlišovací způsobilosti. Stejně tak má OHIM za to, že z judikatury vyplývá, že může vycházet z obecných informací vzešlých ze zkušenosti, jak tomu bylo v projednávaném případě, a že případně přísluší přihlašovatel, aby poskytl konkrétní a podložené údaje o vnímání určitých označení jako údajů o obchodním původu dotýčnými spotřebiteli.

Závěry Soudu

- 14 Zprv je namístě poznamenat, že odkaz na Pařížskou úmluvu učiněný žalobkyní při jednání je irelevantní. Článek 6quinquies této úmluvy, který se týká ochrany a zápisu ochranných známek v jiném smluvním státě Pařížské úmluvy, totiž neobsahuje ustanovení upravující rozdělení důkazního břemene v řízeních o zápisu ochranných známek Společenství.
- 15 Zadruhé je třeba poznamenat, že v rámci přezkumu existence absolutních důvodů pro zamítnutí stanovených v čl. 7 odst. 1 nařízení č. 40/94 je úkolem OHIM rozhodnout poté, co objektivně a nezávisle posoudí okolnosti konkrétního případu s ohledem na použitelná pravidla nařízení č. 40/94 a jejich výklad uskutečněný soudem Společenství, přičemž umožní přihlašovatel uplatnit jeho vyjádření a rozpoznat důvody přijatého rozhodnutí, pokud přihláška ochranné známky spadá pod absolutní důvod pro zamítnutí. Toto rozhodnutí vyplývá z právního posouzení, které již samou svou povahou nemůže podléhat důkazní povinnosti, přičemž opodstatněnost tohoto posouzení může být mimoto zpochybněna v případě žaloby u Soudu (viz bod 18 výše).
- 16 Na základě čl. 74 odst. 1 nařízení č. 40/94 musí OHIM v rámci přezkumu absolutních důvodů pro zamítnutí zkoumat z moci úřední relevantní skutečnosti, které by jej mohly vést k uplatnění absolutního důvodu pro zamítnutí.
- 17 Jestliže OHIM zjistí existenci skutečností odůvodňujících uplatnění absolutního důvodu pro zamítnutí, musí o tom informovat přihlašovatele a umožnit mu vzít zpět nebo změnit jeho přihlášku nebo předložit jeho vyjádření podle čl. 38 odst. 3 výše uvedeného nařízení.

- 18 Konečně, pokud zamýšlí zamítnout přihlášku ochranné známky uplatněním absolutního důvodu pro zamítnutí, musí OHIM odůvodnit své rozhodnutí podle čl. 73 první věty výše uvedeného nařízení. Toto odůvodnění má dvojí cíl, jednak umožnit dotčeným osobám rozpoznat důvody, které vedly k přijetí opatření, za účelem obrany jejich práv, a jednak soudu Společenství vykonávat svůj přezkum legality rozhodnutí [viz rozsudek Soudu ze dne 28. dubna 2004, *Sunrider v. OHIM – Vitakraft-Werke Wührmann a Friesland Brands (VITATASTE a METABALANCE 44)*, T-124/02 a T-156/02, Recueil, s. II-1149, body 72 a 73 a uvedená judikatura].
- 19 Zatřetí je namístě konstatovat, že dospěje-li odvolací senát k závěru, že neexistuje vnitřní rozlišovací způsobilost přihlašované ochranné známky, může založit svou analýzu na skutečnostech vyplývajících z praktické zkušenosti obecně získané při uvádění výrobků všeobecné spotřeby na trh, což jsou skutečnosti, které může znát každý, a jsou známy zejména spotřebitelům těchto výrobků [viz obdobně rozsudek Soudu ze dne 22. června 2004, *Ruiz-Picasso a další v. OHIM – DaimlerChrysler (PICARO)*, T-185/02, Sb. rozh. s. II-1739, bod 29]. V takovém případě nemusí odvolací senát uvádět příklady takové praktické zkušenosti.
- 20 Z této získané zkušenosti vycházel odvolací senát, když v bodě 52 napadeného rozhodnutí konstatoval, že dotčený spotřebitel bude vnímat přihlašovanou ochrannou známku jako běžný tvar láhve určené k tomu, že bude obsahovat nápoje, koření a tekuté potraviny, a nikoli jako ochrannou známku určitého výrobce.
- 21 Jelikož žalobkyně uplatňuje rozlišovací způsobilost přihlašované ochranné známky, i přes analýzu odvolacího senátu vycházející z výše uvedené zkušenosti, přísluší jí poskytnout konkrétní a podložené údaje prokazující, že přihlašovaná ochranná známka má buď vnitřní rozlišovací způsobilost, nebo rozlišovací způsobilost získanou užíváním, neboť je k tomu mnohem lépe způsobilá, vzhledem k její důkladné znalosti trhu [viz v tomto smyslu rozsudek Soudu ze dne 5. března 2003, *Unilever v. OHIM (Vejčítá tableta)*, T-194/01, Recueil, s. II-383, bod 48].

- 22 Z toho vyplývá, že žalobkyně nesprávně tvrdí, že odvolací senát porušil čl. 74 odst. 1 nařízení č. 40/94, když takové údaje neposkytl. V důsledku toho je namíste první žalobní důvod zamítnout.

K druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 6quinquies bodu A odst. 1 Pařížské úmluvy

Argumenty účastníků řízení

- 23 Žalobkyně uplatňuje, že OHIM tím, že rozhodl, že přihlašovaná ochranná známka postrádala rozlišovací způsobilost na území Společenství, ve skutečnosti považoval starší německou ochrannou známku chránící totéž označení zapsané Deutsches Patent- und Markenamt (Německý úřad pro patenty a ochranné známky) za neplatnou, a tedy postrádající ochranu na německém území. Žalobkyně se domnívá, že toto chování OHIM představuje porušení čl. 6quinquies bodu A odst. 1 Pařížské úmluvy, který zakazuje OHIM, aby prohlásil, že ochranná známka nemůže být chráněna na území smluvního státu Pařížské úmluvy, ve kterém byla zapsána.
- 24 OHIM uplatňuje, že čl. 6quinquies bod A odst. 1 Pařížské úmluvy stanoví, že ochranná známka zapsaná v zemi původu je chráněna v zahraničí jako taková, tedy tak jak byla zapsána, s výhradami uvedenými v témže článku. Článek 6quinquies bod B ii) však výslovně stanoví zamítnutí zápisu v případě nedostatku rozlišovací způsobilosti. Dodává, že zamítnutí zápisu ochranné známky Společenství nezpůsobuje zrušení národního zápisu chránícího totéž označení.

Závěry Soudu

- 25 Za předpokladu, že se dodržování článku 6quinquies Pařížské úmluvy vztahuje na OHIM, je třeba zaprvé poznamenat, že žalobkyně vychází z nesprávného předpokladu, tvrdí-li, že OHIM prohlásil zápis existující ve smluvním státě Pařížské úmluvy za neplatný. Podle pátého bodu odůvodnění nařízení č. 40/94 totiž právo Společenství upravující ochranné známky nenahrazuje právní předpisy členských států o ochranných známkách. Napadené rozhodnutí, kterým byl zápis přihlašované ochranné známky jako ochranné známky Společenství zamítnut, se tedy nedotýká platnosti ani ochrany staršího národního zápisu na německém území. Z toho vyplývá, že na rozdíl od tvrzení žalobkyně OHIM nezavázal starší národní zápis ochrany na německém území tím, že přijal napadené rozhodnutí, a v důsledku toho tedy neporušil článek 6quinquies Pařížské úmluvy.
- 26 Jelikož žalobkyně tímto žalobním důvodem vytýká OHIM, že nepřipustil zápis přihlašované ochranné známky podle čl. 6quinquies bodu A odst. 1 Pařížské úmluvy, je třeba zadruhé poznamenat, stejně jako to učinil OHIM, že tentýž článek bod B ii) stanoví možnost zamítnout zápis v případě, že přihlašovaná ochranná známka postrádá rozlišovací způsobilost. Z toho vyplývá, že OHIM neporušil čl. 6quinquies bod A odst. 1 Pařížské úmluvy pouhou skutečností, že vůči zápisu přihlašované ochranné známky namítl absolutní důvod pro zamítnutí stanovený v čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94, který zakazuje zápis označení postrádajících rozlišovací způsobilost. Vzhledem k tomu, že opodstatněnost závěru odvolacího senátu ohledně nedostatku rozlišovací způsobilosti přihlašované ochranné známky je předmětem čtvrtého žalobního důvodu, není namístě ji zkoumat v rámci tohoto žalobního důvodu.
- 27 Z toho vyplývá, že druhý žalobní důvod musí být zamítnut.

K třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení článku 73 nařízení č. 40/94, článku 6quinquies Pařížské úmluvy a článku 2 Dohody TRIPS

Argumenty účastníků řízení

28 Žalobkyně se domnívá, že OHIM dostatečně nepřezkoumal předtím provedený zápis Deutsches Patent- und Markenamt týkající se označení totožného s označením, na které se vztahuje přihlašovaná ochranná známka. Podle ní ochranná známka Společenství a národní zápisy spolu souvisejí z důvodu, že je možné uplatňovat senioritu těchto národních zápisů. Žalobkyně z toho vyvozuje, že OHIM musí zohlednit starší národní zápisy. Podpůrně se domnívá, že ze shody právního základu představovaného první směrnicí Rady 89/104/EHS ze dne 21. prosince 1988, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. 1989, L 40, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 92) a nařízením č. 40/94 vyplývá, že OHIM a dotyčný vnitrostátní orgán musí uplatnit stejná kritéria stanovená oběma předpisy, a že v důsledku toho OHIM musí vysvětlit, proč uplatňuje tato kritéria odlišně od vnitrostátního orgánu, přičemž tato povinnost vyplývá z nařízení č. 40/94, z Pařížské úmluvy, jakož i z Dohody TRIPS.

29 OHIM uplatňuje, že odkazy na Pařížskou úmluvu a na Dohodu TRIPS jsou irelevantní, neboť tyto předpisy se netýkají povinnosti uvést odůvodnění. Dále upozorňuje na to, že odůvodnění rozhodnutí musí vyjadřovat jasným a jednoznačným způsobem úvahy provedené příslušným orgánem. Podle OHIM napadené rozhodnutí tyto požadavky splňuje, neboť odvolací senát upozornil na to, že starší národní zápis nemá v systému Společenství upravujícím ochranné známky závazný charakter.

Závěry Soudu

- 30 Úvodem je namístě odmítnout odkaz na Pařížskou úmluvu a na Dohodu TRIPS učiněný žalobkyní. Na rozdíl od nařízení č. 40/94 totiž tyto dvě smlouvy nestanoví povinnost uvést odůvodnění rozhodnutí, a v důsledku toho jsou v rámci tohoto žalobního důvodu irelevantní.
- 31 Je třeba rovněž odmítnout argument žalobkyně vycházející z toho, že majitel národní ochranné známky může uplatňovat senioritu této ochranné známky ve vztahu k přihlášce k zápisu Společenství nebo k ochranné známce Společenství týkajících se téhož označení a totožných výrobků nebo služeb. Zajisté, jak to žalobkyně uvedla, vzdá-li se majitel ochranné známky Společenství, který uplatnil senioritu totožné starší národní ochranné známky, této starší známky nebo ji nechá zaniknout, je podle článků 34 a 35 nařízení č. 40/94 oprávněn nadále požívat stejných práv, jaká by měl, kdyby tato starší známka byla i nadále zapsána. Cílem nebo účinkem uvedených ustanovení však nemůže být zajistit majiteli národní ochranné známky zápis této známky jako ochranné známky Společenství nezávisle na existenci absolutního nebo relativního důvodu pro zamítnutí.
- 32 Dále, co se týče uváděné neexistence přezkumu staršího německého zápisu, je namístě poznamenat, že systém Společenství upravující ochranné známky je autonomním systémem tvořeným souborem pravidel, který sleduje cíle, které jsou pro něj specifické, přičemž jeho uplatnění je nezávislé na jakémkoli vnitrostátním systému. V důsledku toho musí být způsobilost označení k zápisu jako ochranné známky Společenství posuzována pouze na základě relevantní právní úpravy Společenství, takže OHIM a případně soud Společenství nejsou vázány rozhodnutím přijatým na úrovni členského státu připouštějícím způsobilost téhož označení k zápisu jako národní ochranné známky. Tak je tomu dokonce i v případě, že takové

rozhodnutí bylo přijato podle vnitrostátních právních předpisů harmonizovaných se směrnicí 89/104 [rozsudek Soudu ze dne 27. února 2002, Streamserve v. OHIM (STREAMSERVE), T-106/00, Recueil, s. II-723, bod 47].

33 Zápisy již uskutečněné v členských státech nicméně představují skutečnost, která, aniž by byla rozhodující, může být zohledněna pro účely zápisu ochranné známky Společenství [rozsudky Soudu ze dne 16. února 2000, Procter & Gamble v. OHIM (Tvar mýdla), T-122/99, Recueil, s. II-265, bod 61; ze dne 31. ledna 2001, Sunrider v. OHIM (VITALITE), T-24/00, Recueil, s. II-449, bod 33, a ze dne 19. září 2001, Henkel v. OHIM (Kulatá červenobílá tableta), T-337/99, Recueil, s. II-2597, bod 58]. Uvedené zápisy tak mohou představovat analytické kritérium pro posouzení přihlášky ochranné známky Společenství k zápisu [rozsudek Soudu ze dne 26. listopadu 2003, HERON Robotunits v. OHIM (ROBOTUNITS), T-222/02, Recueil, s. II-4995, bod 52].

34 Je přitom třeba poznamenat, že odvolací senát v bodě 55 napadeného rozhodnutí konstatoval následující:

„[...] zápis přihlašované ochranné známky do německého rejstříku ochranných známek [...] není nijak závazný pro systém Společenství upravující ochranné známky, který představuje autonomní právní instituci nezávislou na vnitrostátních systémech ochranných známek. Jinak zápisy, které existují v členských státech, představují skutečnost, která může být pouze zohledněna v souvislosti se zápisem ochranné známky Společenství, aniž by byla rozhodující. Navíc doklady o zápisu předložené přihlašovatelkou neuvádějí, na základě jakých důvodů byl zápis dotčeného označení přijat [...]“

35 Odvolací senát tak řádně zohlednil existenci národního zápisu, aniž by však mohl přezkoumat konkrétní důvody, které vedly Deutsches Patent- und Markenamt

k přijetí zápisu národní ochranné známky. Vzhledem k tomu, že tyto důvody neznal, nemohly mu sloužit jako analytické kritérium.

- 36 Konečně, pokud jde o povinnost uvést odůvodnění, jejíž rozsah byl připomenut v bodě 18 výše, je namístě poznamenat, že bod 55 napadeného rozhodnutí uvedený v bodě 34 výše vysvětluje jasným a jednoznačným způsobem důvody, které vedly odvolací senát k tomu, že se neřídil rozhodnutím Deutsches Patent- und Markenamt. Je třeba dodat, že toto odůvodnění umožnilo jednak žalobkyni rozpoznat důvody napadeného rozhodnutí za účelem obrany jejích práv, o čemž svědčí vytýkané skutečnosti uplatněné žalobkyní v rámci druhého a třetího žalobního důvodu projednávané žaloby, a jednak Soudu vykonávat přezkum legality napadeného rozhodnutí.
- 37 Z předcházejícího vyplývá, že je namístě třetí žalobní důvod zamítnout.

Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94

Argumenty účastníků řízení

- 38 Žalobkyně se domnívá, že přihlašovaná ochranná známka v projednávaném případě obsahuje minimální stupeň rozlišovací způsobilosti vyžadovaný judikaturou. V tomto ohledu upozorňuje na to, že celkový dojem vyvolaný přihlašovanou ochrannou známkou je charakterizován úzkým hrdlem láhve, zploštělou a širokou střední částí láhve, jejíž převážná část je při pohledu zepředu a zezadu vypouklá, přičemž spodní část je zakončená záhybem a výdutěmi, které jsou rozmístěny symetricky na stranách střední části láhve.

39 Žalobkyně dále zpochybňuje poznámku OHIM, podle které přihlašovaná ochranná známka představuje pouze nepatrnou a nenápadnou variaci typických tvarů a tato ochranná známka nevykazuje dodatečný rys, který by mohl být považován za nápadný, zvláštní nebo originální. Připomíná, že zvláštnost ani originalita nejsou kritérii rozlišovací způsobilosti ochranné známky. Naopak minimální rozlišovací způsobilost stačí k tomu, aby ochranná známka mohla být předmětem zápisu. Žalobkyně dodává, že pro posouzení rozlišovací způsobilosti trojrozměrné ochranné známky není namístě použít striktnější kritérium.

40 Žalobkyně rovněž zpochybňuje tvrzení, podle kterého se spotřebitel při svém výběru orientuje podle etikety nebo loga umístěného na výrobku, a nikoli podle tvaru láhve. Domnívá se, že spotřebitel bude při koupi orientovat svůj výběr podle tvaru láhve, a teprve poté, co identifikuje požadovaný výrobek, ověří svůj výběr pomocí etikety. V tomto ohledu dodává, že průměrný spotřebitel je plně způsobilý vnímat tvar obalu dotčených výrobků jako údaj o jejich obchodním původu.

41 Žalobkyně podpůrně uplatňuje, že žádný z rysů přihlašované ochranné známky nemá technickou funkci.

42 OHIM tvrdí, že si spotřebitel obecně nevytvoří vzájemnou spojitost mezi tvarem nebo balením výrobku a jeho původem, ale pro rozpoznání obchodního původu se obvykle řídí etiketou umístěnou na obalu.

- 43 Dodává, že rysy přihlašované ochranné známky uplatňované žalobkyní buď představují pouze charakteristické rysy běžné koncepce, nebo mohou být vnímány dotčeným spotřebitelem až na konci analytického rozboru, který uvedený spotřebitel neprovádí. Z toho vyvozuje, že přihlašovaná ochranná známka bude vnímána jako varianta běžného tvaru obalu odpovídajícího výrobku, a nikoli jako údaj o jeho obchodním původu.
- 44 Nakonec OHIM upozorňuje na to, že otázka, zda charakteristické rysy koncepce posuzované jednotlivě splňují technické nebo ergonomické funkce, je v rámci přezkumu rozlišovací způsobilosti bezvýznamná.

Závěry Soudu

- 45 Úvodem je třeba připomenout, že rozlišovací způsobilost ochranné známky musí být posuzována jednak vzhledem k výrobkům nebo službám, pro které je zápis požadován, a jednak vzhledem k tomu, jak ji vnímá dotčená veřejnost [rozsudky Soudu ze dne 3. prosince 2003, Nestlé Waters France v. OHIM (Tvar láhve), T-305/02, Recueil, s. II-5207, bod 29, a ze dne 29. dubna 2004, Eurocermex v. OHIM (Tvar pivní láhve), T-399/02, Recueil, s. II-1391, bod 19]. Kritéria posouzení rozlišovací způsobilosti trojrozměrných ochranných známek tvořených tvarem výrobku nejsou odlišná od kritérií použitelných na jiné kategorie ochranných známek (výše uvedené rozsudky Tvar láhve, bod 35, a Tvar pivní láhve, bod 22). Krom toho je v rámci přezkumu rozlišovací způsobilosti ochranné známky namíste analyzovat celkový dojem vyvolaný ochrannou známkou (viz výše uvedený rozsudek Tvar láhve, bod 39 a uvedená judikatura).

- 46 V projednávaném případě jsou výrobky, kterých se týká přihlašovaná ochranná známka, potraviny běžné spotřeby. Dotčenou veřejností jsou tedy všichni spotřebitelé. Je tedy namístě posoudit rozlišovací způsobilost přihlašované ochranné známky s přihlédnutím k předpokládanému očekávání průměrného spotřebitele, běžně informovaného a přiměřeně pozorného a obezřetného (výše uvedené rozsudky Tvar láhve, bod 33, a Tvar pивní láhve, body 19 a 20).
- 47 Zaprvé, co se týče tvrzení žalobkyně, podle kterého v případě takových výrobků jako dotčených výrobků provádí spotřebitel svůj výběr podle tvaru balení spíše než pomocí etikety, je třeba poznamenat, že průměrní spotřebitelé obvykle nevyvozují původ výrobků na základě jejich tvaru nebo tvaru jejich obalu v případě, že chybí jakýkoli grafický nebo textový prvek (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 7. října 2004, Mag Instrument v. OHIM, C-136/02 P, Sb. rozh. s. I-9165, bod 30 a uvedená judikatura). Stejně tak tito spotřebitelé předně přisoudí láhvím, ve kterých jsou takové výrobky obsaženy, pouze funkci balení [rozsudek Soudu ze dne 28. ledna 2004, Deutsche SiSi-Werke v. OHIM (Stojací sáček), T-146/02 až T-153/02, Recueil, s. II-447, bod 38]. Vzhledem k tomu, že žalobkyně nepředložila důkazní materiály svědčící proti uplatnění této judikatury na projednávaný případ, je namístě její tvrzení odmítnout.
- 48 Je třeba dodat, že zpochybňovaný závěr OHIM není neslučitelný s okolností uplatňovanou žalobkyní, podle které je průměrný spotřebitel plně způsobilý vnímat tvar obalu dotčených výrobků běžné spotřeby jako údaj o jejich obchodním původu (výše uvedený rozsudek Tvar láhve, bod 34). I když tomu tak je, tento obecný závěr neznamená, že jakékoli balení takového výrobku má rozlišovací způsobilost vyžadovanou pro jeho zápis jako ochranné známky Společenství. Existence rozlišovací způsobilosti označení musí být totiž posuzována v každém konkrétním případě ve světle kritérií uvedených v bodech 45 a 46 výše.

- 49 Zadruhé, co se týče čtyř charakteristických rysů, které podle žalobkyně přispívají k rozlišovací způsobilosti láhve, je třeba úvodem poznamenat, že pouhá skutečnost, že tvar je variantou jednoho z běžných tvarů daného druhu výrobků, nestačí k prokázání, že ochranná známka tvořená tímto tvarem nepostrádá rozlišovací způsobilost. Je třeba vždy ověřit, zda taková ochranná známka umožní průměrnému spotřebiteli, běžně informovanému a přiměřeně pozornému a obezřetnému, odlišit dotýčný výrobek od výrobků jiných podniků, aniž by provedl analýzu a aniž by vykazoval zvláštní pozornost (výše uvedený rozsudek *Mag Instrument v. OHIM*, bod 32). Čím více se tvar, jehož zápis jako ochranné známky je požadován, přibližuje nejpravděpodobnějšímu tvaru, který má dotčený výrobek, tím je totiž pravděpodobnější, že tento tvar postrádá rozlišovací způsobilost (výše uvedený rozsudek *Mag Instrument v. OHIM*, bod 31).
- 50 Co se týče protáhlého hrdla a zploštělé střední části, je třeba mít za to, že se parametry přihlašované ochranné známky neodchylují od běžného tvaru láhve obsahující takové výrobky, kterých se týká přihlašovaná ochranná známka. Ani délka hrdla a jeho průměr, ani poměr mezi šířkou a tloušťkou láhve se totiž od ostatních nijak neodlišují.
- 51 Stejný závěr platí pro záhyb. Jedná se totiž o rys běžné koncepce láhví uváděných na trh v dotýcném odvětví.
- 52 Jediný charakteristický rys, který odlišuje přihlašovanou ochrannou známku od běžného tvaru, je představován bočními výdutěmi. Na rozdíl od příkladů

poskytnutých OHIM totiž přihlašovaná ochranná známka vykazuje křivky umístěné blízko sebe, které vytvářejí téměř dojem půlkruhů.

53 I když by tento rys mohl být považován za neobvyklý, nestačí však sám k tomu, aby ovlivnil celkový dojem vyvolaný přihlašovanou ochrannou známkou tak, že by se tato ochranná známka podstatným způsobem odlišovala od normy nebo od zvyklostí odvětví, a v důsledku této skutečnosti by byla způsobilá plnit svou základní funkci označení původu (výše uvedený rozsudek *Mag Instrument v. OHIM*, bod 31).

54 Čtyři výše uvedené charakteristické rysy posuzované společně tedy nevytvářejí celkový dojem, který by mohl zpochybnit tento závěr. Z toho vyplývá, že přihlašovaná ochranná známka posuzovaná s ohledem na celkový dojem, který vyvolává, postrádá rozlišovací způsobilost.

55 Tento závěr není v rozporu s okolností uplatňovanou žalobkyní, podle které zvláštnost ani originalita nejsou kritérii rozlišovací způsobilosti ochranné známky. I když existence zvláštních nebo originálních rysů nepředstavuje podmínku *sine qua non* zápisu, nemění to totiž nic na tom, že jejich existence může naopak dodat požadovaný stupeň rozlišovací způsobilosti ochranné známce, která by ji jinak postrádala. To je důvodem, proč odvolací senát poté, co přezkoumal dojem vyvolaný láhví a konstatoval v bodě 45 napadeného rozhodnutí, že „[k]lient ze samotné láhve, tak jak konkrétně vypadá, nevyvodí žádný údaj o obchodním původu“, přezkoumal, zda přihlašovaná ochranná známka má zvláštní rysy, které by jí dodaly požadovanou minimální rozlišovací způsobilost. Vzhledem k tomu, že v bodě 49 napadeného

rozhodnutí konstatoval, že tak tomu v tomto případě není, správně dospěl k závěru o nedostatku rozlišovací způsobilosti přihlašované ochranné známky.

- 56 Zatřetí, co se týče okolnosti uplatňované žalobkyní, podle které nemají charakteristické rysy přihlašované ochranné známky technickou nebo ergonomickou funkci, je třeba poznamenat, že i za předpokladu, že by tato okolnost byla prokázána, nemůže ovlivnit nedostatek rozlišovací způsobilosti přihlašované ochranné známky. Jelikož totiž relevantní veřejnost vnímá označení jako údaj o obchodním původu výrobku nebo služby, skutečnost, že toto označení splňuje, či nespĺňuje zároveň jinou funkci než funkci údaje o obchodním původu, například technickou funkci, nemá dopad na její rozlišovací způsobilost [viz v tomto smyslu rozsudek Soudu ze dne 9. října 2002, KWS Saat v. OHIM (Odstín oranžové barvy), T-173/00, Recueil, s. II-3843, bod 30].
- 57 Z toho vyplývá, že je namístě zamítnout rovněž čtvrtý žalobní důvod, a žalobu tedy zamítnout.

K nákladům řízení

- 58 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu Soudu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že OHIM požadoval náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je namístě posleďně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

Soud (druhý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Žaloba se zamítá.**

- 2) **Žalobkyni se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Pirrung

Meij

Pelikánová

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 15. března 2006.

Vedoucí soudní kanceláře

Předseda

E. Coulon

J. Pirrung